

ligere Lovgivning henhører til den udenrigske Fart. Der ligger nemlig det hele store Stykke, hele Stykket af Søverrig, fremdeles Stykket Best for Cap Rindesnæs indtil Spitzbergen, fremdeles de østersøiske russiske Havne og en stor Deel af de svenske, og disse Farvande ere ikke omtalte. Nu har Lovforslaget gennemgaaet en saa omhyggelig Undersøgelse af de i disse Sager sagkyndigste Autoriteter, at jeg ikke tvivler paa, at Spørgsmaalet vil kunne fyldestgjørende besvares, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at der synes at være en baade geographisk og maritim Forvirring i de forskjellige Grupper af Farvande. Jeg vil endnu kun gjøre opmærksom paa Søofficerernes Stilling.

Det vil sees af § 5, at ved Siden af Styrmansexamen er der sat en tilsvarende Examen ved Søcadetakademiet, der giver fyldestgjørende Beviis for theoretisk Dygtighed, men først giver Ret til at forhyre sig i den større Fart som Styrmænd, naar hertil kommer en vis praktisk Øvelse. Jeg vil i den Anledning tillade mig at spørge, om det er en Examen, der allerede bestaaer, eller om det er en Examen, der tilsigtes; thi er det Første Tilfældet, troer jeg, at det vil være hensigtsmæssigt at betegne den ved det Navn, hvorunder den findes ved Søcadetakademiet, da det er en Lovbestemmelse, hvorpaa visse Rettigheder skulle begrundes. Er det derimod Noget, der først tilsigtes, saa kunde det være ganske hensigtsmæssigt at optage dette i en af Paragrapherne. Jeg skal i ethvert Fald understøtte Sagens Fremme; thi det er en gammel Overbeviisning hos mig, at det vil være en meget hensigtsmæssig Maade at bruge de pecuniære og aandelige Kræfter paa, hvorover Søcadetakademiet raader, ved at gjøre det til en langt mere almindelig Skole, saaledes at Søetaten ved hver Afgangsexamen kun udtager saa Mange af dem, der have erhvervet den fornødne Dygtighed, som den har Brug for, medens de Andre blive ansatte i den private Søfart. Jeg troer, at paa den Maade langt Flere i Landet ville faae Godt af denne velorganiserede Indretning, og det er store Ulemper, som ere tilstede ved den nuværende Ordning, hvor et

Menneske maa bestemme sig for sin hele Livstid, i en reen Drengesalder, idet selve Staten ikke begynder fra Officeren, men allerede fra den yngste Cadet. Det andet Punkt derimod, som opstilles i § 5, er, at den, der har taget Søofficereexamen, skal uden videre være berettiget til at fare som Styrmænd. Det troer jeg nu ikke vil kunne vække Betænkelighed fra nogen Side. Men suarere kunde det være et Spørgsmaal, om han ogsaa efter § 6 bør uden videre have Ret til at fare som Skipper. Det kunde være et meget stort Spørgsmaal, om han ikke ogsaa, for at opnaae denne Ret, skulde have gjort den praktiske Rejse, altsaa eengang om Cap Horn eller om Cap Godthaab eller to Gange i de andre Farvande. Det kan vistnok siges uden at forkleine Søofficererne, thi jeg troer ikke, at det vil falde nogen Etat ind at lade en Søofficer Dagen efter, at han er udgaaet fra Søcadetakademiet, som den højeste Ansvarshavende føre et hvilket som helst Skib i en saa stor og vaanskelig Fart. Det maa altsaa synes noget besynderligt, at to saa forskellige Rettigheder under to forskellige Paragrapher ere tillagte Søofficeren under een og samme Betingelse. Skal Søofficeren ikke blot have Ret til at tage Tjeneste som Styrmænd, men ogsaa som Capitain, trænger § 6 aabenbart til en Redactionsforandring, idet det umuligt kan være Meningen, at den, der vedbliver at staa i Staten, men faaer Fritagelse for eet eller to Aar for at fare til Coffardies, skal tage Borgerskab som Skipper. Det vil være nødvendigt, at Bestemmelsen om den Rettighed, man vil tillægge Søofficeren, kommer ind i en særskilt Paragraph. Som § 6 nu stiller ham, kan han ikke paatage sig at føre et Coffardiskib, da han saa skulde tage Borgerskab som Skipper og det ikke synes at være foreneligt med hans vedblivende Stilling som Søofficer. Som en ganske ubetydelig Bemærkning skal jeg tillade mig at henvise til § 13, hvor der siges, at de nuværende Skipperer inden 1 Aar, efterat denne Lov er udkommen, skulle erhverve Borgerskab eller Næringsbeviis. Det trænger til en Tilfættning, f. Ex. „inden en Maaned efter deres Hjemkomst“, da som bekendt mange af dem ere i udenrigt Fart, og der maastee kan gaa flere Aar hen, inden de faae nogen Anseelse om,